

வள்ளுவனார் சுரந்தபா வைபத் துணை.

குறள் மலர்

மாதை-1.

பராபவ—ஐப்பசி.

மலர்-11

திருக்குறள்

அறத்துப்பால்.

11

இல்லற இயல்.

சேய்ந்நன்றி அறிதல்.

ஆசிரியர்; திருக்குறள்மணி; நாவலர்; அ. இரத்தினசபாபதி

உரிகம். கோலார் தங்கவயல்-2.

(மைதூர் மாநிலம்)

குறள் மலர்

சிறப்பாசிரியர் குழு.

1. டாக்டர். சேவியர் தனிநாயக அடிகளார்.
எம். ஏ; எம். லிட். பிஎச். டி.
தலைவர்; இந்தியத்துறை; மலாயாப் பல்கலைக் கழகம்,
கோலாலம்பூர், மலேசியா.
2. டாக்டர். மா. இராசமாணிக்கனார்,
எம். ஏ; எல். டி. எம். ஓ. எல். பிஎச். டி.
தமிழ் ஆராய்ச்சித்துறை; சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்,
சென்னை
3. டாக்டர் மெ. சுந்தரம். எம் ஏ; எம். லிட். பிஎச். டி.
தமிழ்த்துறை; மதுரைப் பல்கலைக் கழகம், மதுரை.
4. டாக்டர். வி. ஐ. சுப்பிரமணியம். எம். ஏ; பிஎச். டி.
தமிழ்த்துறைத் தலைவர்; கேரளப் பல்கலைக் கழகம்,
திருவனந்தபுரம்.
5. முத்தமிழ்க் காவலர்; கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் அவர்கள்,
திருச்சிராப்பள்ளி.
6. பேராசிரியை மேரி மாசில்லாமணி அம்மையார்.
எம். ஏ; எல். டி. தமிழ்த்துறைத் தலைவர்;
கிறித்துவ மகளிர் கல்லூரி, சென்னை.
7. பேராசிரியர். பண்டித, இரா. மீனட்சி சுந்தரனார்
எம் ஏ; எம் ஈ; எஸ்.
'குறள் குடில்'; கோயம்புத்தூர்
8. பேராசிரியர். அலை இளந்திரையன். எம் ஏ; எம். லிட்.
தமிழ்த்துறை; தில்லிப் பல்கலைக் கழகம். தில்லி.
9. பேராசிரியர். நா. சுப்பு ரெட்டியார்.
எம். ஏ. பி. என்ஸி; எல். டி.
தமிழ்த்துறைத் தலைவர்; வேங்கடேசுவரா பல்கலைக் கழகம்,
திருப்பதி.
10. பேராசிரியர். வ. பெருமாள்.
எம். ஏ; பி. டி. எம். ஆர். ஏ; எஸ்.
தமிழ்த்துறை, முதல்கலைக் கல்லூரி, கோலார் தங்கவயல்,
பொறுப்பாசிரியர்;
திருக்குறள் மணி, காவலர். அ. இரத்தினசபாபதி,
'குறள் மலர்'-உரிசம் அஞ்சல்,
கோலார் தங்கவயல்-2. (மைசூர் மாநிலம்)

மலர் மணம்.

மலர்ந்த குறள்மலர் துடி வாழ்வீர்.

செந்தமிழ்ப்பூங் காவதனில் செழித்துத் தோன்றித்
- திகழும்அறம் பொருள்இன்பச் செடியில்மேவிப்
புந்தியுளம் குளிர்ப்பல் பொருள் தழைத்தாப்

போற்றுபல கருத்துமணம் கமழப் பூத்துச்
சீந்தனைசெய் தொறும்இன்பச் செழுந்தேன் சொட்ட
தீந்தமிழ்த்தாய்ப் புகழ்வண்ணம் திகழயாரும்
வந்தனைசெய் வள்ளுவச்செங் சுதிரோன் தன்னால்
மலர்ந்தகுறள் மலர்துடி மகிழ்ந்து வாழ்க.

கவிஞர். காழி. த. சுந்தரேசன்.

*

*

*

வையகமெங்கும் வள்ளுவன் குறள்.

நல்ல முயற்சி; நாட்டுக்குத் தேவையான முயற்சி. வள்ளுவன்
குறளை வையகமெங்கும் பரப்புமுன், அதன் சீரிய கருத்துரைகளைச் செந்
தமிழ் நாடெங்கும் பரப்பி உணர்த்த வேண்டியது நமது முதற் கடமை
யாகும். அந்நெறியில் 'குறள் மலர்' மணம் வீசுவது அறிந்து மகிழ்ச்சி!
வாழ்க அதன் பணி!

கவிஞர். அரு. சோமசுந்தரம், எம். ஏ; பி. டி.

தலைவர். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்

தமிழாசிரியர் சமூகம், சண்முகநாதபுரம்.

*

*

*

பரவச் செய்தல் வேண்டும்.

உலக மக்கள் எல்லோராலும் போற்றப்படும் ஒரு தனிநூல் திருக்
குறள் ஒன்றே ஆகும். இதுசாதி சமயம் கடந்த நூல். இந்நூலின்
பொருள் ஆழம் தெரிந்தே பதின்மர் சிறப்பு முறையில் முன்னர் உரை
கண்டனர். மாபெரும் புலவர்களும் இதனைத் தமதம் நூலில் எடுத்து
ஆண்டு கொண்டனர். இத்தகைய அரும்பெரும் நூலை மாணவர்களிட
யும், ஏனையோரிடையுமும் பரவச்செய்தல் வேண்டும் என்னும்கண்ணோக்கம்
கொண்டு, 'குறள் மலர்' வெளிவருதல் அறிந்து நான் பெரிதும் மகிழ்
கின்றேன். இதனை யாவரும் வரவேற்றுப் போற்றுவார்களாக.

பேராசிரியர், பாலூர், கண்ணப்ப முதலியார்,

எம். ஏ. பி. ஓ. எஸ்., சென்னை.

திருக்குறள்.

அறத்துப்பால்.

மாலை-1

பராபவ; ஐப்பசி

மலர்-11

11. செய்ந்நன்றி அறிதல்.

1. செய்யாமற் செய்த உதவிக்கு வையகமும்
வானகமும் ஆற்ற லரிது. (101)
2. காலத்தி னுற்செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது. (102)
3. பயன் துரக்கார் செய்தஉதவி நயன்தூக்கின்
நன்மை கடலிற் பெரிது. (103)
4. த்னைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்தெரி வார். (104)
5. உதவி வரைத்தன்று உதவி உதவி
செயப்பட்டார் சாலபின் வரைத்து. (105)
6. மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க
துன்பத்துள் துப்பாயார் நட்பு. (106)
7. எழுமை எழுபிறப்பும் உள்ளுவர் தங்கண்
வீழுமந் துடைத்தவர் நட்பு. (107)
8. நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்லது
அன்றே மறப்பது நன்று. (108)
9. கொன்றன்ன இன்னு செயினும் அவர்செய்த
ஒன்றுநன்று ளளக்கெடும். (109)
10. எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்நிலை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு. (110)

CONEMATA PUBLIC LIBRARY
5 - DEC 1960

ந ன் றி ம ற வே ல்!

1. பூமியினும் பெரிது யாது?
2. மலையினும் பெரிது யாது?
3. கடலினும் பெரிது யாது?

இம்முன்று வினாக்களுக்கும் தக்க விடை தரும் ஒருவரைத் தனது முதல் அமைச்சர் ஆக்குவதாக அறிவிக்கிறார், மன்னன் அநாய சோழன், பெரிய புராணம் இயற்றிய சேக்கிழார் பெருமானின் தந்தை ஓர்பெரும் புலவரானமையின், அவருக்கும் அவ்வறிவிப்பு ஓலை வருகிறது. சிந்தனையில் ஆழ்க்கிறார்; தக்க விடைகள் கிடைப்பதாயில்லை அவருக்கு. சேக்கிழார் பெருமானின் பள்ளிப்பருவம் அது; பள்ளியில் இருந்து திரும்பிய மைந்தன், தந்தையின் கை ஓலையை வாங்கிப் பார்க்கிறார். “இதற்கா இவ்வளவு சிந்தனை” என்று வியக்கிறார்! என்ன? விடை அவ்வளவு எளிதா? தனயன் முகத்தை வினாக்குறியுடன் நோக்குகிறார் தந்தை! மூன்று வினாக்களுக்குமான விடைகள், மூன்று குறட்பாக்களாக வெளிவருகின்றன சேக்கிழார் வாயிலிருந்து;

1. “காலத்தினாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது”
2. “நிலையில் திரியாது அடங்கியான் தோற்றம்
மலையினும் மாணப் பெரிது”
3. “பயன்தூக்கார் செய்த உதவி நயன்தூக்கின்
நன்மை கடலிற் பெரிது”

முதல் குறளும், மூன்றாம் குறளும் இந்த ‘செய்ந்நன்றி அறிதல்’ அதிகாரத்தில் உள்ளன; ‘அடக்கமுடைமை’ அதிகாரத்தில் வருவது

குறள் மலர்

மூன்றாம் குறள். இம்மூன்று குறட்பாக்களும் அநபாயனின் அமைச்சர் பதவியைப் பெற்றளித்து விடுகின்றன சேக்கிழார் பெருமானுக்கு.

ஞாலத்தினும், மலையினும் கடலினும் பெரியனவற்றைக் காட்டும் இச்சிறு குறட்பாக்கள், பெரியனவான அம்மூன்றையும் விடப் பெரியவை தானே! அத்தகைய மாபெரும் பொருள்செறி குறட்பாக்கள் 1330-ஐ உலகுக்கீந்த என்னுவர் பெருமானின் பெருமை, இவையனைத்தையும் விடப் பெரிது!

திருக்குறளில் மொத்தம் 133-அதிகாரத் தலைப்புகள் உள்ளன. அவற்றுள், 'அறிதல்' என்ற சொல்லோடு அமைந்தவை எட்டு. அறத் தில் 2; பொருளில் 5; இன்பத்தில் 1-ஆக அமைந்துள்ளன.

'அடக்கமுடைமை; அருளுடைமை; அறிவுடைமை' என்பன போன்ற உடன்பாட்டு முறையில் 'நன்றியுடைமை' என்றோ. அன்றி, 'அழுக்காறுமை; இன்னா செய்யாமை; கல்லாமை' போன்று எதிர் மறையில் 'நன்றி மறவாமை' என்றோ நவின்ருரல்லர்; இசல், இரவு என்பன போன்று 'நன்றி' என்று மட்டும் தலைப்பீந்தும் நின்றூரில்லை. 'செய்நன்றி+அறிதல்' எனக் கொண்டு, 'செய்நன்றி அறிதல்' என அமைத்தார் குறள் ஆசான். ஏன்?

எமது சிறு போழ்தில் தச்சை சீலநீ இலக்குமணப் போற்றி எனும் பேராசானிடம் குறட்பாடும் பவிலும்பேறு கிட்டிற்று. திருக்குறளில் பெரும்புலமை பெற்றிலங்கியவர் அப்பெரியார். அக்காலத்து, அண்மையில் உறைந்த நாவலர் பாரதியார். பேரறிஞர் பூரணலிங்கம பிள்ளை போன்ற தமிழறிஞர் பலர் அவ்வப்போது போற்றி ஐயா அவர்களை அணுகி குறள் நுணுக்கம்பற்றி விவாதிப்பதுண்டு. அவ்வாறான ஓர் வேளையில் 'செய்நன்றி அறிதல்' என்று வள்ளுவப் பேராசான் தலைப்புத் தந்ததன் உட்கருத்து யாதாயிருக்கும் என அவர்கள் ஆராய்ந்தனர், அப்போது உடனிருந்த எமது சிந்தையிற் பதிந்த சில கருத்துக்கள் கீழே வருவன:-

'செய்நன்றி' என்ற பொருளின் அருமையை நாம் நன்கு புரிந்து சொள்ள வேண்டும். அதன் அடிப்படைத்தன்மை, பெருமை இவற்றை நாம் நன்றாகப் புரிந்து கொள்வது, அதன் தன்மையைப் பேணிப் போற்றிட உதவும். 'நுனிப்புல் மேய்தல்' போலன்றி ஆழ, வேர்வறரென்று ஆராய்ந்து அறியவேண்டும் என விரும்புகிறார் வள்ளுவப் பேராசான்.

“அறம் கிடந்த நெஞ்சு” என்பது நளவெண்பாவில் வரும் ஒரு தொடர். இதை, “அறம் ஆர்ந்த நெஞ்சு” என்று கூறினால், மேலை குறித்த கிடந்த என்ற சொல் தரும் அழுத்தம்-பொருட்பொலிவு இதில் ஏற்படக் சாண்கிலோம். “சீத மதிக்குடைக் கீழ்ச்செம்மை அறங்கிடப்ப” என்பது மற்றோர் தொடர். இங்கும், ‘கிடப்ப’ எனுஞ் சொல் தரும் அழுத்தத்தைக் காலாலாம். அரசனது அந்த வெண் கொற்றக் குடையின் கீழே செம்மையானது தவங்கிடந்ததாம்! எத்தனை பொருட்பொலிவு! இவை போன்றே, இங்கு செய்நன்றியை அறிதல் என்பதில் பொருட்பொலிவு உண்டு. இன்னும்;

“வான்கலந்த மாணிக்க வாசக நின்வாசகத்தை

நான் கலந்து பாடுங்கால்...”

என்ற வடலூர் வள்ளலாரின் பாடலில், ‘வான்கலந்து’ என்றதன் எதுகை நோக்கி “நான் கலந்து” என்று பாடவில்லை. வள்ளலார் கருத்தென்ன? பணிவாசகப் பெருமானின் திருவாசகத்தை வெறும் வாயால் மட்டும் பாடிச் சுவைக்கவில்லை வள்ளலார் பெருமான். வாசகக் கருத்தோடு தானும் கருத்துக் கலந்து-(உள்ளுணர்ந்து, சுவைத்து, அனுபவித்து) ஊன்கலந்து, உயிரும் கலந்து உணர்ந்தார் வடலூர் முனிவர். இப்படியாகக் கலப்பது அனைத்தும் காட்டுவதென்ன? பொருளின் பொலிவு; உள் உணர்ச்சி; உயிர் ஓட்டம்! அது போன்றே. செய்நன்றியை அறியுங்கால், அக்கருத்துக்கு அழுத்தமும், உயிர் ஓட்டமும் உண்டாகிறது.

பிறர் செய்த உதவியின் திறத்தை, தன்மையை, அருமையை, அச் செய்கையின் மின்னல் இருக்கும் பண்பின் பெருமையை நாம் உள்ளூர உணர்ந்தாலல்லது, அந்த உதவியை மறவாத்தன்மை உள்ளதில் ஊன்றி நிற்காது. இந்த அதிசயரத்து எட்டாவது குறள் கூறும் “நன்றி மறப்பது நன்றன்று.” மறவாமை வேண்டும் என்பது உட்கிடக்கை. இதற்கு, நன்றியின் பெருமை இத்தன்மைத்து; இத்துணை உயர்வுடைத்து, இத்துணை ஆக்கம் உடைத்து என்பனவற்றை ஆய்ந்து அறிதல் உறுதுணையாய் நிற்கும்.

இதுபோன்றே இனி வரும் ‘அறிதல்’ தொடர்பு அமைந்த அதி காரங்களிலும் அதனதன் பொருளை ஆழ்ந்து அறியுங்கால், ஆங்காங் குள்ள பொருள் ஆழத்தை நன்கு புரிந்து கொள்ளலாம்.

பிறர் செய்த உதவியை என்றென்றும் மறவா திருத்தல் நம்கடமை. அவருக்கு நாம் நன்றிக்கடன் பட்டிருக்கிறோமே; கைம்மாறு செய்து அக்கடனைத் தீர்க்க வேண்டுமே, என்ற எண்ணம் எப்போதும் மனத்தை விடக்கலாமல் உள்ளூர ஊறி நிற்க வேண்டும்.

குறள் மலர்

“பெற்றதைத் திரும்பக் கொடுத்தவுடன் இதர கடன்களுந் தீரும்” நன்றிக்கடனோ சைம்மாறு செய்த பின்னும், அக்கடன் தீர்ந்ததாக எண்ணலாகாது. நினைவிலேயே இருக்கவேண்டும்!

ஆனால், இதற்காக மட்டிலுமா வள்ளுவர் அவ்வாறு கூறினார்? அன்று; நன்றி மறவாது, அவ்வுணர்ச்சியைப் போற்றி வருவதால், அந்த உதவி பற்றிய இனிய எண்ணம் எக்காலத்தும் உள்ளத்தில் ஊன்றி உவகை ஊட்டி நிற்கும், நன்மையும், இனிமையும் கலந்து நம் உள்ளத்தில் அறங் கிடப்பதாகும்! கைம்மாறு செய்யும் வாய்ப்பினை நோக்கி உள்ளம் துடித்துக் கொண்டே இருக்கும்! அன்பு என்பது மலர்ந்து அருள் ஆவது போல, நன்றி பற்றிய நம் உள்ளத்துட்பின் முதிர்ச்சியால், அதுவரை நமக்கு எவ்வித உதவியும் செய்யாத வர்க்கும்—முன் அறிமுகம் அற்றார்க்குங் கூட, எவ்விதக் கைம்மாறும் கருதாமல் ஓடிச் சென்று விரைந்து உதவத் தூண்டும், எவ்வளவு அரிய, இனிய நிகழ்ச்சி அது!

நன்றி பற்றிய நல்ல சிந்தனை நம் உள்ளத்தில், ஊறிக்கிடத்தலால், ‘நவீல்’ தொறும் நூல் நயம்போல் அது பின்னும் பெருகும், பிறர்க்கு உதவவேண்டும். என்னும் அறஉணர்ச்சி உள்ளத்தில் பொங்கிவழியும். உள்ளத்தினால் இயற்றும் ஓர் அறமாகும் இது! இப்பிறவியில் மட்டிலுந் தானே இது! அன்று! ஒருமைக் கண் தான்கற்றகல்வி ஒருவற்கு எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்தல்லவா? இதே அதிகாரத்தின் ஏழாவது குறளில் வள்ளுவர் கூறுகிறோ. தம்முடைய துன்பத்தைப்போகவி உதவியவரின் நட்பை பல்வேறு வகையான பிறவியிலும் மறவாது போற்றுவார் பெரியோர். என்று இப்பிறவியில் உள்ளத்தில் அது ஊறிக்கிடந்ததால்தானே இனிவரும் பிறவிகளிலும் அது தொடர்ந்துவந்து நட்பை நாடிவளர்க்கும்.

பிறர் செய்த நன்மையை என்றென்றும் நாம் மறத்தல் கூடாது என்று கூறும் ஒரே குறளில், அவர் நமக்குச் செய்த தீமைகளை அப்போதே மறந்து விடவேண்டும் என்று அறிவிக்கும் வள்ளுவரின் தனிச் சிறப்பையும், உள்ளத்தின் உயர் பாங்கையும் “நன்றி மறப்பது நன்றென்று...”, என்ற எட்டாவது குறளில் இனிது காண்கிறோம்!

எக்காரணங் கொண்டும்-யாருக்காகவும் தீமை, தீய எண்ணம் நம் மனதில் புகவே இடம் தரலாகாது என்பது வள்ளுவப் பெருந்தகையின் கருத்து! ‘பிறர்பால் குறை காண்பதையே கருத்தாகக் கொண்டு திரியாதே; மற்றவர்களிடம் நீ குறை காணுவது போல் உன்குற்றங் குறைகளை நீ எண்ணிப்பார். அதன் பின் உலகில் மக்களுக்குத் தீமை ஏது? என்று (அதிகாரம் 19-தில்) கூறும் வள்ளுவனாரின் உள்ளக் கருத்தை இங்கு இணைத்து உணரவது நலம்.

குறள் மலர்

தினைத்துணை—பனைத்துணை, எத்துணை இனிய இணைப்பு! நன்றியின் பயன் தெரிவார்பற்றிப் பெருமையோடு பேசுகிறது இக்குறள்! ஒருவரின் உள்ளப் பாங்கினைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது இது. அந்த இனிய உயர் பண்பு பண்போல் உயர்ந்தது, தினையின் அளவிலிருந்து' என்றும் கொள்ளலாமே!

தினையளவு சிறிய உதவியையும் பனையளவு பெரிதாக மதிப்பவர்களா? 'பயன் தெரிந்தவர்கள்' என்று அக்குறள் கூறுகிறது. பயன் தெரிய மாட்டாதவர்களோ?—பனையளவு பெரிய உதவியைப் பிறர் தமக்குச் செய்தாலும், (பயன் தெரியமாட்டாத) இப் பிறவிகள், அதைத்தினை அளவு சிறியதாகவே எண்ணுவர் என்பதையும் இக்குறள் கூறும் கூறி விடுகிறது!

“தினையனைத் தேயாயினுஞ் செய்த நன்றுண்டாயிற்

பனையனைத் தாவுள்ளுவர் சான்றோர்; பனையனைத்

தென்றுஞ் செயினு இலங்கருவி நன்னுடை

நன்றில் நன்றறியார் மாட்டு!!

என்று, வள்ளுவருக்குப்பின் எழுந்த பாடல், மேலே குறித்த 'பிறவிகளை'க் குறித்து எழுந்ததே!

நன்றியின் பயன் அறியாத இப் 'பிறவிகளை'யும் நல்லவர்களாக ஆக்கிவிடும் இன்னொரு வகை மனிதப் பிறவிகளும் உலகில் உண்டு! தமக்கு உன்மை செய்தார்க்கே தீங்கு செய்யும் கீழமைக் குணமுடையாரை என்னென்று அழைப்பது? வேங்கைவரிப்புலிக்கு நோய்தீர்த்த வீடதாரி அங்கேயே அதற்கு ஆகாரமானான்; புல்லறிவாளர்க்குச் செய்த உபகாரம் கல்லின்மேல் வீசியெறிந்த மட்கலமாக நொறுங்கி விடுகிறது. இவர்களைப் 'பாங்கு அறியாத புல்லறிவாளர்' என்றுகூறி கூறுகிறது. இதனை,

மிக நுண்ணிய கருத்துக் கொண்ட—தத்துவ அடிப்படையில் விளக்கும் குறள் ஒன்றையும் இவ்வதிகாரத்தில் காண்கிறோம். ஒருவர், பிறர் தமக்குச் செய்த ஓர் உதவிக்குக் கைம்மாறு செய்ய விழைகிறார். எந்த முறையில்? எந்த அளவில்? அதைச் செய்வது, என்றவினா அவருக்குள் எழுகிறது. காசுக்குகாசு; சரிகளுக்குச்சரி; எடைக்குஎடை என்றமுறையில்லா? பின், வேறு எவ்வாறு?

அண்மையில் சென்னை நகரில் ஒன்று நிகழ்ந்தது வழிப்போக்கர் ஒருவர், ஏதோ ஓர் வாகனத்தால் மோதப் பட்டு, படுகாயத்துடன், உதிரக் குட்டையில் முச்சுற்றுக்கிடந்தார்; பார்த்துக் கொண்டேபோயினார் பலர்;

குறள் மலர்

தழ்ந்து நின்று வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டு சும்மா நின்றுருந்தனர் சிலர்; அந்நிலையில், கூலி வேலை செய்யும் பெண் ஒருத்தி அதைக் கரணகிறாள்; பதறி ஓடி ஓர் வாடகை விரைவூர்தி வண்டியைக் கொண்டுவருகிறாள்; கிடப்பவரைத் தூக்கி வண்டியில் போட்டுக் கொண்டு சென்று, மருத்தவபையில் சேர்க்கிறாள்; அதன்பின் மருத்துவர் பொறுப்பேற்கிறார். அதுவரையில் அம்மனிதரின் உயிர் நீங்கிவிடவில்லை என்பதை அறிந்து, அந்த ஏழைப்பெண்மணி மகிழ்ச்சியடைகிறாள்; தன் முந்தானையின் முடிப்பை அவீழ்த்து, தான் கூலிவேலை செய்து தேடிய சில்லரைக் காசுகளை விரைவூர்தி ஓட்டியிடம் கொடுக்கிறாள், வண்டிச்சத்தமாக! ஆனால், பெருந்தன்மை மிக்க அவர் பணம் பெற மறுத்துவிட்டுப் போய்விடுகிறார். ஆபத்திற்குள்ளான அந்த மனிதர் பிழைத்துக் கொண்டார்.

அம்மனிதர் அந்த ஏழைப்பெண்ணுக்குக். வண்டி ஓட்டிக்கும் எவ்வளவையும் உறவினரா? இல்லை; அவர் யாரோ; அவர்கள் யாரோ!

இந்த நற்செயலைப் பாராட்டிப் போலீஸ் அதிகாரி, அவர்களுக்கு வெகுமதியளித்தார். ஆனால், அவ் ஏழைப்பெண்ணும், வாகனவோட்டியும் ஈந்த உதவியின் விலை என்ன? சிந்திக்க.

விரைவூர்திக்காரர் ஒரு கல் தொலைவு-மருத்துவமனைக்கு ஆபத்தில் சிக்கியவரைக் கொண்டுவந்தார்; சாதாரண சத்தம் ஒரு வெள்ளிப் பணமாக இருக்கலாம்; அப்பெண்மணி கூலிவேலை செய்பவன்; அவளும் ஒரு வெள்ளிப் பணம் சம்பாதிக்கும் காலத்தை இவ்வுதவிப் பணியில் செலவிட்டாள். அதற்காக, ஆபத்திற் சிக்கி, அவ்விருவரும் காலத்திற் செய்த உதவியால் உயிர் பிழைத்தவர் அவர்களுக்குச் செய்யும் கைம்மாறு எம்முறையில்?—எந்த அளவில் இருத்தல் ஏற்கும்? அவர்கள் சம்பாதித்திருக்கக் கூடிய ஒவ்வோர் வெள்ளிகாகை அவர்களுக்கு அவர் கைம்மாறுக்கக் கூடிய ஒருதினால், அது எவ்வாறு மதிக்கப் பெறும்? அல்லது அம்மனிதர், நன்றிப் பெருக்கால் ஆளுக்கு ஒரு இலட்சம் வெள்ளிப் பணம் வழங்கு சிறுர் எனில் அது எதைக் குறிக்கும்?

உதவி ஏற்றவர் பெற்ற உதவியின் அளவைப் பொறுத்தன்று நன்றிக் கடன்; உதவி ஏற்றவரின் பண்பின் அளவைப் பொறுத்து அவ்வுதவியின் தரமும் சிறிதாகவோ, பெரிதாகவோ மதிக்கப் பெறும்.

“உதவி வரைத்தன்று உதவி...” எனும் ஐந்தாவது குறள் இதைத் தான் பேசுகிறது! வள்ளுவரின் தந்துவ ஞானம் சுடர் விடுகிறது இங்கு!

குறள் மலர்

உதவி செய்யப்பட்டவர் மனதில் அவ்வுதவி காரணமாய் உறுவது மன நெகிழ்ச்சி; உதவி செய்தவர் பெறுவது மனமகிழ்ச்சி.

ஒருவர் செய்த தீமையை அப்போதே மறந்துவிட வேண்டும் என்று வள்ளுவர் இங்கே கூறும் இக்குறள் கருத்தோடு, “ஏதிலார் குற்றம் போல தந்தற்றங்காணின்” என்ற புறங் கூறுமை அதிகாரக் குறட் கருதலையும் இணைத்து நோக்குவது கருத்திற்கு விரும்பும்.

இதுபோன்றே பிறர் உனக்குச் செய்த தீங்கை நீ உடனே மறந்து விடு என்று இங்கே கூறியவர், இன்னும் ஒருபடிமேலே சென்று “உனக்குத் தீமை செய்தவனுக்கு நீ நன்மை செய்துவிடு” என்று மாபெரும் அறம் உரைக்கும் அருட்பாங்கை, “இன்னு செய்யாமை” அதிகாரக் குறளில் சண்டு மகிழலாம். இங்கு அதனை இணைத்து நோக்கி, எண்ணிப் பெண்ணி இன்புறலாம். இத்தகை மாபெரும் மாண்புகளே வள்ளுவரை வாளாவு உயர்த்தி விடுகின்றன!

“பயன் தூக்கார் செய்த உதவி நயன் தூக்கின்” எனவரும் முன்னு வது குறளின் நாயன் மிகச் சிறப்புடைத்தாம்! கடல்நீர் ஆய்நயாகி, மேக மாகி, நீராகி, ஆறாகி மீண்டும் கடலுக்கே வந்து சேருகிறது. இதனை முற்றிலும் கடல் செய்த கைம்மாறு பெறாத உதவி என்று கூறுவதற் கிடக்க; நீர் மீண்டும் கடலுக்கே போய்ச் சேர்ந்துவிடுகிறதல்லவா? அத னாலேயே ஆசிரியர் கூறினா, ‘கைம்மாறு கருதாது செய்த உதவி கட லினும் பெரிது’ என்று! இதன் அருமையை முழக்குகிறது முன்றும் குறள்!

இதற்கு முந்திய ‘இனியவை கூறல்’ அதிகாரத்தில், ‘நல்லன சொல்ல வேண்டும்’ என்றார். இங்கே, நல்லன நினைக்க வேண்டும் என் ன்கிறார், வள்ளுவரின் உள்ளப் பாங்கை உன்னி உன்னி மகிழலாம் நாம்!

மன்றி.

* இங்கு தங்கவயலில் சுரங்கப் பேரதிகாரியாயிருந்து ஓய்வுபெற்று இப்போது கோவாவில் இரும்புச் சுரங்கங்களின் பேரதிகாரியாகப் பொறுப்பு ஏற்றிருக்கும் அன்பர் திரு. வி. எம். சுந்தரராசன் அவர்கள், ‘குறள்மலர்’ இன் முதல் இதழை வெளியிட்டு ஆக்கந்தத் அருளாளர் ஆவர். அவர்கள், இன்று ‘குறள் மலர்’ நுக்கு இருபத்து ஐந்துருபாய் அன்பளிப்பு வழங்கியுள்ளார்கள். அப்பெரியாருக்கு எமது அகங்கனிந்த நன்றி உரித்து.

* குறள் மலரின் சிறப்பாசிரியர் குழு அமைப்பைப் பாராட்டி அன் பர் பலர் மகிழ்ச்சி தெரிவித்துள்ளனர். பரந்த அளவில், பலதரப்பினரு மானதலைசிறந்த அறஞ்ர பதின்மர் அமைந்ததானது மலருக்குப் பெருஞ் சிறப்பு அளிப்பது துணைம என வரவேற்றுள்ளனர். நல்வாழ்த்தும் நவீனதுள்ளனர். அன்பாசுளுக்கு எம் நன்றி.

நவ்விருந்து.

தீருக்குறள் அதிகாரப் பத்து.

- * பத்துக் குறளுக்குப் புத்துரை நல்கும் “குறள் மலர்”ரைத் தொடக்கமுதல் படிக்க விரும்பிக் கேட்கும் ஏராள நண்பர்களுக்கும்,
- * பத்துப் பேரறிஞர் உள்ளத்தே பூத்து மலர்ந்த புதிய கருத்துக்களைப்போற்றிமகிழும் குறள் நெறியாளர்க்கும்.
- * அறத்துப்பாலின் “கடவுள் வாழ்த்து” முதல் “இளியவை கூறல்” வரை மலர்ந்துள்ள பத்து மலர்களின் புதிய தொகுப்பாக,

வெளிவந்துள்ள முதல் பத்து அதிகாரத்தையும் விரிவுரை, மேற்கோள், ஒப்புமைப்பகுதியுடன் தொகுத்து ஒரே புத்தகமாக வெளியிடுகின்றோம். குறள் பத்தின் ‘முதற் பத்து’ விரைவிலே வெளிவரும்.

விலைவிபரம் பின்னர் அறிவிக்கப்படும். தேவைப்படும் அன்பர்களும், விற்பனையாளர்களும் முன்செட்டியே தெரிவிக்குமாறு வேண்டுகிறோம்.

ஆசிரியர்,

“குறள் மலர்”

செய்பாமல் செய்த...

புலவர், நா. தண்டபாணி,
தமிழாசிரியர்,
கழக உயர்நிலைப்பள்ளி, வடகாடு.

குறள்-1. செய்யாமற் செய்த உதவிக்கு வையகமும்
வானகமும் ஆற்ற லரிது.

(101)

[பரிமேலழகர்: (செய்ந்நன்றி அறிதல்) அதாவது; தனக்குப் பிறர் செய்த நன்றியை மறவாமை. இனியவை கூறி இல்லறம் வழுவாதார்க்கு உய்திலில் குற்றம் செய்ந்நன்றி கோறலே யாகலின் அதனைப் பாதுகாத்துக் கடிதற் பொருட்டு, இஃது இனியவை கூறலின்பின் வைக்கப் பட்டது.]

தனக்குமுன் ஓர் உதவியெய்யாதிருக்க, ஒருவன் பிறனுக்குச் செய்த உதவிக்கு மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் கைம்மாறாகக் கொடுத்தாலும் ஒத்தலரிது.

கைம்மாறுகளெல்லாம் காரணமுடைய வாகலின் காரணமில்லாத உதவிக்கு ஆற்ற ஆயின, 'செய்யாமைச் செய்த உதவி' யென்று பாடம் ஒதி, மறித்து உதவமாட்டாமைபுள்ள இடத்துச் செய்த உதவி என்று உரைப்பாரும் உளர்.]

தமிழர் பண்பாடு தரணியிலேயே தரமிக்கது; தலையாயது அதனை எடுத்துக்காட்டுவனவற்றுள் ஒன்று, 'செய்ந்நன்றி மறவாமை'. பிறர் செய்த தீமையையும், தான் செய்த கன்மையையும் மறத்தலும், தான் செய்த தீமையையும் பிறர் செய்த நன்மையையும் உள்ளத்தில் நிலை நிறுத்தலும் பண்புடைமையின் அறிகுறிகளாம்.

மேற்கண்ட "செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு" என்ற குறள், செய்ந்நன்றி மறவாமையின் செம்மைப் பண்பினைச் செப்புகின்றது.

செய்ந்நன்றி அறிந்தவனே நன்றி கூறத் தகுதியுடையவன், அவனால்தான் எதிர் உதவி ஆற்ற இயலும்.

ஒருவன் செய்த உதவிக்கு மாற்று உதவி ஆற்றுவதில் சிறப்பில்லை. இஃது, குறியெதிர்ப்பின் பாற்பட்டது.

செய்தார்க்குச் செய்யாவிடிலோ, அது கயமையின் பாற்பட்டதாகும், தீங்கும் பயப்பதாகும். கடையாயது: (எடுத்துக்காட்டு; பாம்பு.)

குறள் மலர்

செய்தார்க்குச் செய்தல் கடமை. இது இடைத்தரத்ததாகும். (எடுத்துக் காட்டு: தெங்கு) செய்யாதார்க்குச் செய்தலே சிறப்பினதாகும். இதுவே தலையாயது. (எடுத்துக்காட்டு: பூப்போன்ற கை தன்னை நாக்கு புகழ வேண்டும் என்பதற்காகச் சோறு வழங்கவில்லை—நன்னெறி; சிவப் பிரகாசர்.)

இங்ஙனம், முன்பின் தெரியாது, தான் எவ்வகை உதவியும் செய்யாதிருக்கையில், எதிர்ப்பயன் கருதாது செய்யப்பட்ட உதவியின் மதிப்பினை மேற்கண்ட நடுத்தர, இடைத்தரங்களைப்போல அளவிட்டு, நிதல் இயலாது. ஒப்புமைக்கு ஏலாத தலின், உயர்த்திக் காட்டித்தான் அதனை உணர்த்தல் இயலும். “பெரிது பெரிது, புலனம் பெரிது” என்றார் ஞானையார். அந்தப் பெரிய புலனத்தையே—வையத்தையே ஈடாகக் கொடுத்தாலும் உதவியும் பயனும் ஒன்றுபட மாட்டா! வையகத்தினும் பெரிதாகிய வானகத்தையுமே சேர்த்துக் கொடுத்தாலும் ஈடாகாது. செய்யாமற் செய்த உதவிக்கு, செய்யாமற் செய்த உதவிதான் இணை. உவமை கூறுதற்கு வேறேதுமில்லை என்பது கருத்து.

‘அரிது’ என்பதற்கு இருபொருள் உண்டு. அரிது—அருமையானது (இயன்றாலும் இயலும்; இயலாமலும் போகலாம்; சான்று: குறள் 29, 227 முதலியன) ‘அரிது’—முடியவே முடியாது. (சான்று: துறள் 8, 16, 886 முதலியன) இப்பாட்டில் (குறள் 101) இரண்டாம் பொருளிலேயே வந்தது. வையகத்தையும் வானகத்தையும் பருப்பொருள்களாகக் கொள்ளலாம். ஆனால், உதவி செய்தலைக் காண இயலாவிடினும், அதனை நுண்பொருளாகவே கொள்ளுதல் வேண்டும். அதிலும், இது மதிக்கத்தக்க நுண் பொருளன்றோ?

இத்தகைய சீர்த்த நுண்பொருள், விலங்குத்தன்மை படைத்தவனை மனிதனுக்குகின்றது; மனிதனைத்தெய்வத்தன்மையுடையவனுக்குகின்றது. ஆலினுற்றான், இளங்கோவடிகள் வள்ளுவர் வழியில் கின்று உலகொரை முன்னிலைப்படுத்தி “செய்துநன்றி கொலலன்மின” என்று கூறுகின்றார்.

கருத்து:- பிறர் உதவாவிடத்தும், பயன் கருதாது செய்யும் உதவியே பல்வகை உதவிகளுள்ளும் மேம்பட்டது. அதற்கு இணை அதுவேதான்.

(The gift of) heaven and earth is not an equivalent for a benefit which is conferred where none had been received, (Rev. R. D) *

காலத்தினால்...

பேராசிரியர்: பண்டித: இராம. மீனாட்சிசுந்தரனார்.
எம். ஏ; எம். ஈ. எஸ்.
'குறள் குடி' கோயம்புத்தூர்.

குறள்-2. காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது.

(102)

பரிபேலமுகர்.

[ஒருவனுக்கு இறுதிவந்த எல்லைக்கண் ஒருவன் செய்த உபகாரம், தன்னை நோக்கச் சிறிதாய் இருந்ததாயினும் அக்காலத்தை நோக்க நிலவுகத்தினும் மிகப் பெரிது.]

காலத்தினால்—பொருத்தமான உரிய பொழுதினால்,
செய்த—முறையாக ஒருவர் வெற்றிபெறச் செய்த,
நன்றி—நன்மையே விளக்கும் செயல் ஒன்று,
சிறிது—அளவிற் சிறியது,
எனினும்—என்று பொதுவாகத் தோன்றினாலும்,
மாண—மாண்புகள் உண்டாகுந் தகுதியால்,
ஞாலத்தின்—வெளிப் பாவைக்குப் பெரிதாகத் தோன்றும்
பூமண்டலத்தைக் காட்டிலும்,
பெரிது—(அச்செயல்) பெரிதாகும்.

செய்வதற்குரிய நேரத்தினையும், முறையினையும், ஒழுங்கினையும் சிந்தித்து வெற்றியாக நிறைவு செய்யப் பெற்ற, நன்மை தரும் செயல் ஒன்று, தோற்றத்தாற் சிறிதெனினும் அதனால் உலகுக்கு விளைவது மாண்பே யாதலால், பூமியாகிய கோளத்தைப் பார்க்கினும் பெரிதாகி விளங்குகிறது.

பூமியாகிய கோலம் எதனையும் பற்றிச் சார்ந்து நில்லாது, பல்வேறு ஈர்ப்புச் சக்திகட்கு ஆட்பட்டு அந்தரத்தில் சுழல்வதால் ஞாலம் என்றும் பெயர் பெறுகிறது.

ஞாலுதல்—சுழலுதல்.

“ஞாலங் கருதினும் கைகடும் காலம்
கருதி இடத்தாற் செயின்”

குறள் மலர்

என்று பிறிதோரிடத்திலும் காலங்களுதும் அறிவாற்றல் உடையானே நோக்கி, ஞாலத்தின் எளிமையைக் காட்டுகிறார் கணக்காயர் ஏளும் வள்ளுவனார்.

சுருதியது முடித்தற்றூரிய ஏற்ற பொழுதையே காலத்தினால் என்று மூன்றும் வேற்றுமை பெய்து, நன்மை விளைதற்குக் காலமுங் காரணமாம் என்று வதத்துக் காட்டுகிறார் வள்ளுவப் பெருந்தகையார். உருபு மயக்கமாகக் கொள்ளத்தேவை இன்று.

செய்த என இறந்த காலத்திற் கூறுவதால், வினை முடிந்த நிலையீல் தான் பெருமை கருதுக என்கிறார்.

இனி, நன்றி என்னும் சொல்லுக்கு உதவி எனப் பொருள் கூறுவார் உளராலோ எனின், அது குறளாசிரியர் கருத்தன்று என்க; காட்டுதும்;

‘தந்தை மகற்காற்றும் நன்றி’ எனவும், ‘மகன் தந்தைக் காற்றும் உதவி’ எனவும் விதந்து கூறியுள்ளாரன்றோ! ஐந்தல்தான் விளையும் என்பதணர்ந்து, தனது மகனுக்கு ஏற்ற காலத்தில் கல்விச் செல்வம் பொருத்தி, அவையத்து முந்தியிருக்கச் செய்து, அவன் மிக்க அறிவுடைமையால் மாநிலத்து மன்னுயிரிக்கெல்லாம் இன்பூட்டுமாறு, மகன் வழி நன்மை செய்கின்றான் ஆதலின், தந்தையின் செயலை ‘நன்றி’ என்றார். இது பெரிது. ஈடுகட்ட இயலாது. எனினும், ஏதேனும் பரிசு போன்று கொடுக்கலாம். ஆம்! மகன் தனது ஒழுக்கத்தாலும், அகலக் கல்வியை அவையத்தார் அதிசயிப்ப வழங்குதலாலும் விளையும் புகழைப் பரிசு போன்று தந்தைபால் செலுத்துகின்றான் ஆதலின், மகனின் செயலை உதவி என்றார்.

“உதவி செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து” என உதவியின் பெருமைக்கு எல்லை காட்டிய வள்ளுவர், நன்றியின் பாரிப்பும் பொதுமையும் கருதி வாளா விடுத்தார். இது தெரிவிக்கவே இரண்டு சொற்களையும் வெவ்வேறிடங்களில் கையாண்டுள்ளார் குறளாசான்.

அஃதன்றியும், தியோர்தம்முள் உதவி தீங்கு விளைக்கலாம். ஆனால், நன்றிக்கு வித்து நல்லொழுக்கம் அல்லவா? நன்றி என்பதால் உதவியைக் குறித்திருப்பாரேல், வள்ளுவர் ‘காலத்தினுற்செய் உதவி சிறிதெனினும்’—என்றே தனை தவறாது யாத்திருக்கலாமே!

குறள் மலர்

இயற்கையின் அங்கமாகிச் சுழன்று, குறிப்பிட்ட காலக் கணக்கில் பலவற்றைச் செய்கிறது ஞாலம். அதன் கதையில் மாற்றமோ, சிந்திக்கும் ஆற்றலோ ஞாலத்திற்கு இல்லை. செயல்நிகழ் இடமாகவும் கருவியாகவும் அமையுமேயன்றிக் கருத்தாவாகும் தலைமைப்பேறு ஞாலத்திற்கு இலது. ஆனால், அறிவுசால் மனிதனோ, வேண்டும் பொழுதை தெரிந்து காலத்தையுங் கருவியாக்கி வினை முடித்துத்தலைவனாகிறான். மாண்புதரும் விளைவு நோக்கி நன்மை வித்திடுகின்றான், ஆதலின், சிறியதால் பெரிது விளைக்கின்றமையால் அந்நன்றியே பெரிது உருவு கண்டு எள்ளிச்சிறிதெனச் செப்பாது, மாண்பு நோக்கப்பெரிதென்று பேசுகளன்கிறார் இறைமைப் புலவர்.

முதற் பாட்டிலே, குறியெதிர்ப்பை நீரதற்ற உதவியின் உரைத்தவர், இப்பாட்டில் மன்பதைத் தொண்டாம் நன்றியின் மாண்பு மலர் விக்கிறார் மாமேதை வள்ளுவனார்.

A help timely, Though small, transcends the world. (V. R. R.) *

குறள்தெறிப் பாடல்.

செய்ந்நன்றி மறவாதே!

(ஆசிரியர். ப. கண்ணன்)

இராகம்-ஆனந்த பைரவி.

தாளம்-ஆதி.

எடுப்பு.

நன்றியை மறப்பது நன்றல்ல நண்பனே

நன்றல்லதை யன்றுடன் மறந்தடுவாய்-செய்த

(நன்)

தொடுப்பு.

கொன்றன்ன இன்னுதவை செய்யினும் அவர்செய்த

ஒன்றுநன் றெண்ணுக வந்ததுயர் மறையும்

(நன்)

படுப்பு.

காலத்தினுல்செய்த நன்றிசிறிதெனினும்

ஞாலத்தின் மாணப் பெரிதெனும் அறமே

(நன்)

முடிப்பு.

சீலத்தின் செம்மையிது செய்ந்நன்றி மறவாதே!

சிந்தையில் வைக்காமலே நிந்தனையடையாதே

(நன்)

சந்தம்.

தினைத்துணைவுதவியை புரியினும் தூயவர்

பனைத்துணையளவென பரிவுடன் போற்றுவர்.

(நன்)

பயன் தூக்கார்...

புலவர்; இரா. சாரங்கபாணி, எம் ஏ; எம். லிட்.
தமிழ்ப் பேராசிரியர்,
அழகப்பா கல்லூரி, காரைக்குடி.

குறள்-3. பயன் தூக்கார் செய்த உதவி நயன் தூக்கின்
நன்மை கடலிற் பெரிது.

(103)

[பரிமேலழகர்: பயன் தூக்கார் செய்த உதவி நயன் தூக்கின்—
இவாக்கு இது செய்தால் இன்னது பயக்கும் என்று ஆராய்தலிலராய்ச்
செய்த உதவியாகிய ஈரமுடைமையை ஆராயின்; நன்மை கடலின்
பெரிது - அதன் நன்மை கடலினும் பெரிதாம் என்றவாறு.

இவை மூன்று பாட்டானும் முறையே, காரணம் இன்றிச் செய்த
தூஉம்; காலத்தினால் செய்த தூஉம், பயன் தூக்காராய்ச் செய்ததூஉம்
அளவிலவாதல் கூறப்பட்டது.]

கருத்து: உனக்கு நன்மை வரும் என்று கருதாமல் பிறர்க்குச்
செய்யும் உதவி கடலைக் காட்டிலும் மிகப் பெரியது.

விளக்கம்: இக்குறள், பிறர்க்கு உதவி செய்பவர் எங்ஙனம்
கடந்துகொள்ள வேண்டும் என்றும், உதவி பெறுபவர் எங்ஙனம் நடந்து
கொள்ள வேண்டுமென்றும் காட்டுகிறது. 'பயன் தூக்கார் செய்த உதவி'
என்ற தொடரால், உதவி செய்பவர் யாதொருபயனையும் கருதாமல்
உதவி செய்ய வேண்டும் என்பது பெறப்படும். 'என்கடன் பணி செய்து
கிடப்பதே' என்பது அவர் நோக்கமாதல் வேண்டும்.

இவ்வுலகில் செய்த நன்மை இம்மையிலோ மறுமையிலோ வந்து உத
வும் எனலும் தன்னல நோக்கொடு உதவி செய்தலாகாது. "இம்மைச்
செய்தது மறுமைக்காம், எனும் அறவிலை வணிகன் ஆய் அலன்" என்
னும் புறநானூற்று அடிகள் ஈண்டு ஒப்பு நோக்கத் தகும்

'நன்மை கடலிற் பெரிது' என்னும் தொடர், உதவி பெற்றவர் அவ்
வுதவியைச் செய்த அளவாகக் கருதாமல், அதனினும் பன்மடங்கு பெரி
தாக—கடலினும் அளவிற் பெரிதாக நினைத்தல் வேண்டும் என்று அறி
விக்கின்றது. உதவி பெற்ற அளவுக்குத் திரும்ப அதனைச் செய்த அள
விலே அந்நன்றியுணர்ச்சி முடிந்து விட்டதாகக் கருதலாகாது; நாம் எவ்

குறன் மலர்

வளவு நன்மை செய்தாலும் அதற்கு ஈடாகாது என மனத்துட்கொண்டு. என்றும் நன்றி உடையவராய் இருத்தல் வேண்டும்.

நன்றி மறத்தல் பாவங்களிலெல்லாம் தலையாயது என்பது வள்ளுவர் கருத்து. புறநானூறும் வள்ளுவர் வாய் மொழியைத் தழுவி,

‘ஆன்முலை யறுத்த அறமில்லாதவரும்,
மாணிழை மகளிர் கருசசிதைத்தவரும்.
குரவரைக் கொன்ற கொடியவரும்
உய்ந்தாலும் உய்யலாம்; ஆனால்,
செய்ந்நன்றி கொன்றவர் ஒருகாலும் உய்ய முடியாது’

என்று புன்னுள்ளது. நன்றி மறத்தலாகாது என்பதை வற்புறுத்த வந்த செந்நாப் போதார், ஒருவர் செய்த நன்றி சிறிதாயினும் பெரிதாகக் கருதிப் போற்றியொழுக வேண்டும் என்று கூறுவாராயினர்.

உதவி செய்வோர் கைம்மாறு கருதாது செய்க; பெறுவோர், பெற்ற சிறிதாயினும் மாணப் பெரிதாக மதித்து என்றும் நன்றியுடையாராகுக.

Help done expecting no return, is weighed, will be vaster than the sea.

(V. R. R.) *

பயன் கருதாப் பேருதவி.

“உலகில மக்கள் ஒருவருக்கொருவர் உதவியெய்தை நாள் தோறும் கண்டு களிக்கின்றோம். ஆனால் அப்படி ஒருவர் மற்றொருவருக்கு உதவி செய்வதற்கு ஏதேனும் காரணம் உண்டோ?” எனச் சிறிது ஆழ்ந்து எண்ணின், அக்காரணம் சிற்சில சமயங்களில் நமக்குப் புலனாகலாம், புலனாகாமலும் போகலாம். எப்படியிருப்பினும் ஒருவர் ஏதோ ஒரு பயன் கருதியே மற்றொருவருக்கு ஓர் உதவியெய்ய முற்படுகிறார் என்பது மாதிரி நன்கு தெரிகின்றது மக்களாகப் பிறந்துள்ள எல்லோர்க்கும் நம்மாலான உதவியெய்வதே நம் கடமை என எண்ணும்பெரியோர்களும் உலகிலுண்டு. இக்கருத்தையே மேனாட்டுப்புலவராகிய கோல்டுஸ்தீன் என்பவர், “To do good is a duty we owe to all our fellow creatures” எனத் தாம் எழுதியுள்ள ‘விகார் ஆப் வேக்பீல்டு’ என்னும் சிறந்த நூலில் கூறியுள்ளார். இவ்வண்ணம் யாதொரு பயனையும் கருதாமல் பெரியோர்கள் செய்யும் உதவியின் பெருமையைத் திருவள்ளுவர் தம் உள்ளத்தால் எண்ணியெண்ணி உவந்து, அவ்வுதவியினால் உண்டாகும் நன்மை கடலினும் பெரிது எனக் கட்டுரைக்கின்றார்:

“பயன் தூக்கார் செய்த வுதவி நயன் தூக்கின்
நன்மை கடலிற் பெரிது”

—கு. மதுரையார்,

“திருவள்ளுவர் இல்லறம்”

குறள் மலர்

தினைத்துணை நன்றி...

பேராசிரியர், கே. எம். வேங்கடராமையா.

எம். ஏ. பி. ஓ. எல்.

முதல்வர், செந்தமிழ் கல்லூரி,

திருப்பனந்தூர்.

குறள்-4 தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்

கொள்வர் பயன்தெரி வார்.

(104)

[பரிமேலழகர்:- தமக்குத் திணையளவிற்கு உபகாரத்தை ஒருவன் செய்தானாயினும், அதனை அவ்வளவிற்குக் கருதாது பணியளவிற்குக் கருதுவர் அக்கருத்தின் பயன் தெரிவார் என்றவாறு.]

இக்குறள் பரிமேலழகர் உரை வரிசையில் நான்காவது குறளாகவும், மணக்குடவர் உரை வரிசையில் ஆறாவது குறளாகவும் அமைந்துள்ளது.

உரை: ஒருவன் திணையத்தனை உதவி செய்தாலும், அதனைப் பணியத்தனை உதவியாகக் கருதுவர்; (யார் எனின்) அவ்வுதவியின் பயனை அறிபவர்கள்.

நம் கையிலுள்ள பொருள் கீழே நழுவி விழுகிறது. அதனை ஒருவர் எடுத்துக் கொடுக்கிறார்; அவர்க்கு நன்றி செலுத்துகிறோம். விரைவாத்தில் ஏறுகிறோம்; ஒருவர் நகர்ந்து இடம் கொடுக்கிறார்; அவர்க்கும் நன்றி செலுத்துகிறோம். இத்தகைய சிறிய உதவிகளுக்கே மனபதைகள் நன்றி செலுத்துவதானால், ஆபத்துக் காலத்தில் ஒருவர் செய்த உதவி மிகச் சிறிதேயாயினும், அதன் பயனை நோக்கி, அவ்வுதவியை மிகப் பெரியதாகவே மக்கள் கருதுவர்.

“தினை,” “பனை” என்பன சிறுமை பெருமைக்குக் காட்டும் அளவைகள் என்பர் பரிமேலழகர். மணக்குடவர் “பணியளவு அதன் உயர்ச்சி” என்பர்.

ஒளவையார்க்குக் காட்டில் ஓர் இடையன் ஆட்டுப் பாற்சோற்றை அளித்தனளும். ஒளவையார் அவனை அவன் பெயர் கேட்டார். தன் பெயர் தெரியாத அவன் “அசதி” என்றனளும். “ஊர் எது” என்று வினவ “எம் ஊரில் ஐந்து வேலுண்டு” என்று விடை யிறுத்தனளும்.

குறள் மலர்

ஒளவை, தனக்கு அவன் சோழனித்த நன்றிக்காக “ஐவேலசதி” என்ற மைத்து “அசதிக் கோவை” என்ற நூலைப் பாடினார். இது, சோமேசர் முதுமொழி வெண்பாவிற்கு கண்டது:-

“பன்னும் அசதிகன்றி பாராட்டிக் கோவைநூல்
சொன்னாளே ஒளவைமுன்பு சோமேசா—மன்னாத்
தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயனறெரி வார்.”

வேதாரண்யத்துச் சிவாலயத்தில் மங்கும் நிலையிலிருந்த ஒரு விளக்கை ஓர் எலி துண்டியது. இச்சிறு செயலுக்காகச் சிவபெருமான் அவ்வெலிக்கு மறு பிறவியில் அரசு பதவி வழங்கினார். இஃது “நிறை மறைக்காடு தன் னில்” என்ற அப்பர் தேவாரத்திற் கண்ட செய்தி ஆகும். இதனைக் கமலை வெள்ளியம்பல வாணர் தம்முடைய “முதுமொழிமேல் வைப்பு” என்னும் நூலில் பின்வருமாறு எடுத்தாண்டிருக்கிறார்:—

“எள்ளளவு காண(து) எலிசெய்த நன்றிக்கா
வள்ளல் உலகாள வைத்தருளும் - கல்லாய்
தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்றெரி வார்”

ஒப்புமைப் பகுதி.

“தியையனைத்தே யாயினும் செய்தகன் றுண்டால்
பனையனைத்தா உள்ளுவர் சான்றோர்”—நாலடி. 344.

“தான் சிறியதாயினும் தக்கார்கைப் பட்டக்கால்
வான் சிறிதாப் போர்த்துவிடும”—நாலடி. 38.

“ஞான முன்னிய நான்மறை யாளர்கைத்
தானம் என்னத் தழைத்தது நீத்தமே”—கம்ப; பால. ஆற்று 30.

The benefit recieved may be small even like a tiny millet seed, but in the eyes of the worthy its measure is that of a palmgra tree. (V. V. S.) *

தமிழறிந்தவன்?

“தமிழ் இலக்கியத்தின் தலையணியாகிய திருக்குறளை ஒதியுணர்ந்தாலல்லது, தமிழறிந்தவன் என்று எவனும் கூறிக் கொள்ள முடியாது என்பதில் ஐயமின்று”

—பிரெடெரிக் பின்காட்,

உதவி வரைத்தன்று உதவி...

திரு. அப்துர் ரகுமான். எம். ஏ.

தமிழ் விரிவுரையாளர்,

இசுலாமியக் கல்லூரி, வாணியம்பாடி.

குறள்-5. உதவி வரைத்தன் றுதவி உதவி
செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து.

(105)

[பரிமேலழகர்:- உதவி உதவி வரைத்து அன்று—கைம்மாருன உதவி காரணத்தாலும், பொருளானும், காலத்தாலும் ஆகிய மூவகையானும் முன்செய்த உதவியளவிறன்று; உதவி செய்யப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து—அதனைச் செய்வித்துக் கொண்டவர்தம் அமைதியளவிறன்று என்றவாறு.

சால்பு எவ்வளவு பெரிதாயிற்று. உதவியும் அவ்வளவு பெரிதாம் என்பார், 'சால்பின் வரைத்து' என்றார்.]

பொருள்:- ஒருவர் செய்த உதவி அவ்வுதவியின் அளவினை உடையதன்று; அதனைப் பெற்றுக்கொள்வோர்தம் தன்மையின் அளவினை உடையதாம்.

கருத்து:- நல்லோர் தமக்குச் செய்த சிறு உதவியையும் பெரிதாக எண்ணிப் போற்றுவர். புல்லரோ தமக்குச் செய்த பேருதவியையும் சிறிதாக எண்ணுவர். வான் உதவும் மழைநீர் வளமான வயலில் வீழ்ந்தால் பயிராகிப் பயன் தருகின்றது; வெறுந்தரையில் வீழ்ந்தால் சேருகிறது; குளத்தில் வீழ்ந்தால் குடிநீராகிறது. கடலில் வீழ்ந்தால் உப்பாகிறது. உதவி ஒன்றையினும், அடைந்த இடத்திற்கேற்பப் பயன் வேருகிறது.

சிறுநன்மிகுச் சாஸையில் உண்டு முடித்த பின்னர், தாம் பண்புபையைக் கொண்டு வரவில்லை என்பதை அறிந்து ஒருவர் தவிப்பதாகவும், அருகிலிருந்த ஒருவர் அவர் தவிப்பைக் குறிப்பாக உணர்ந்து அவர்க்குரிய தொகையையும் சேர்த்துச் செலுத்திவிடுவதாகவும் வைத்துக் கொள்வோம். இங்குச் செய்யப்பட்ட உதவி சிறு தொகையானது; (தொகை அளவிற சிறியதாக இருப்பினும்) ஒருவர் மானமே காக்கப் பெறுகிறது. உதவி பெற்றவர் உயர்ந்தவராயின் இதனைத் தன் மானம் பேணிய பேருதவியாக எடுத்துக் கல்லெழுந்தாக நினைந்திருப்பார். இழி

குறள் மலர்

தகையோராயின், “ஏதோ சில காசுகள்தானே கொடுத்தார்; அவற்றைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டால் சரியாய்ப் போகிறது.” என்றுதானே எண்ணுவர்? இவ்வுதவிக்குக் கைம்மாறு செய்ய நினைத்தால், உதவி செய்தவர் இதேபோல் மானமிழக்கும் நிலையிலிருந்து, பல ஆயிரம் ரூபாய்கள் இருந்தால்தான் அந்நிலையிலிருந்து அவரைக் காக்க முடியும் என்றிருந்தால், அப்பெருந்தொகையைச் செலுத்தி உதவுவதே ஒருவகையில் கைம்மாறு செய்வதாகும். ஏனெனில், காலத்தினைச் செய்த நன்றி சிறிதெனினும் ஞாலத்தின் மாணப் பெரிதன்றோ?

சால்புடையாரே இங்ஙனம் எண்ணுவர் என்பதனையே முன் குறளில், தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாகக் கொள்வர் பயன் தெரிவார் எனக் கூறினார். இதனின்றும், சால்பு குறைந்தோர் பனைத்துணை நன்றி செயினும் தினைத்துணையாகக் கொள்வர் என்பது பெறப்படும். உதவி பெற்றும் தீமை இழைக்கின்ற தீயவரும் உளர். கழிநரை ஊற்றினாலும் தென்னை இளநரையே தரும்; தேனையே ஊற்றினாலும் எட்டி கசப்பைத்தானே கொடுக்கும்?

“தீயோர்க்குச் செய்யும் உதவி நல்லோர்க்குச் செய்யும் நலினினும் ஆபத்தானது.” (Doing a favour for a bad man is quite as dangerous as doing an injury to a good one) எனத் தீயோர்க்குச் செய்யும் உதவியின் நிலையை அழகுறக் கூறுகிறார் ப்ளாடஸ் (Plautus) என்பார்.

திருமால் வாமனக் குறளாக வந்து வானுற ஒங்கி வளர்ந்த காட்சியை வருணிக்கும் கம்பர்,

“வியந்தவர் வெருக்கொள விரும்பின் ஒங்கினுன்

உயர்ந்தவர்க்கு உதவிய உதவி ஒப்பவே” என உதவி, சால்பின் வரைத்தாகும் இயல்பை இனிது கூறுகிறார்.

சிறு உதவியையும் பேருதவியாகக் கருதிப் போற்றும் நன்றியுணர்வே சான்றுண்மையின் இலக்கணம் என்பதை இக்குறள் இனிது விளக்குகிறது.

Help has no measure of its own. Its worth is as much as the worth of the recipient. (M. S. P)

மறவற்கு மாசற்றார்...

திரு. அ. தாமோதரன். எம். ஏ.
கேரளப் பல்கலைக் கழகம்,
திருவனந்தபுரம்.

குறள்-6, மறவற்கு மாசற்றார் கேண்மை துறவற்கு
துன்பத்துள் துப்பாயார் நட்பு.

(106)

[பரிமேலழகர்:- துன்பக் காலத்துத் தனக்குப் பற்றுக் கோடா
யினரது நட்பை விடாதொழிக; அறிவு ஒழுக்கங்களில் குற்றமற்றோரு
கேண்மையை மறவாது ஒழிக.

கேண்மை கேளாந்தன்மை. இம்மைக்கு உறுதி கூறுவார் மறு
மைக்கு உறுதியும் உடன் கூறினார்.]

ஆசிரியர் உரை:- மனவிருள் நீங்கப் பெற்றுப் பண்பால் மேம்
பட்ட ஆன்றோர் கேண்மையை மறத்தல் கூடாது; இழுக்கல் உடையுழி
ஊன்றுகோ லென துன்பத்தில் வலியாவார் நட்பினைத் துறத்தலும்
கூடாது. இவ்வாறன்றி ஆங்கு (அதுபோல) என்ற உவம இடைச்
சொல்லை இடைப்பெய்து எடுத்துக் காட்டுவமை யணியாக்கி உரை
காணலும் பொருந்தும்.

இப்பாடலின் சுருத்துழத்தை—உள்ளார்ந்த பொருளைப் பொருட்
பாலின் நட்பியல் பின்னணி நன்கு விளக்குதலன்றிப் பொருட் பொலி
வைத் தருகிறது என்றும் கூறலாம், சிறப்பாக;

“மருவுக மாசற்றார் கேண்மை யொன் றித்தும்

ஒருவுக வொப்பிலார் நட்பு” (800) என்ற இப்பாடல்
குறிப்பிடற்குரியவொன்று. இங்ஙனம் இவ்விரு பாடல்களையும் ஒருங்
கியைத்துக் காணும்போது மருவ வேண்டிய நட்பு எது? மறக்க வேண்
டிய நட்பு எது? உள்ளவேண்டிய நட்பு எது? ஒருவ வேண்டிய நட்பு
எது? தொடர வேண்டிய நட்பு எது? துறக்க வேண்டிய நட்பு எது?
என்று எளிதில் விளங்கும். ஆயின், இக்குறட்பாக்களின் பாலியல்திகார
வேறுபாடு உணர்த்தும் சுருத்துதான் என்ன? இதற்குரிய விடையைக்
காண்பதுவே வள்ளுவர் உள்ளத்தை நெருங்கித்தொடும் முயற்சி
எனலாம்.

குறன் மலர்

எனவே, இவ்வமைப்பினால், நன்றி என்பது ஊதியம் தரும் உதவிக்கு அல்லது நன்மைக்கு உரிய செயல் மட்டுமன்று; செயற்கரிய நட்பும் நன்றிக்கடன்பாட்டிற்குரிய நன்மை என்பதையும், நன்றி பேணலும் நன்றி கொல்லலும் செயலின் பாற்பட்டவை மட்டுமல்ல. மனதாலும் இயலக் கூடியன என்பதையும், நட்பும் ஒருவரை நன்றியாதலின், நட்புக் கோறல் உய்தியில் குற்றம் என்பதையும் நாம் அறியலாம்.

இனி இக்குறளின் வாக்கிய அமைப்பும் (Sentence Construction) மொழி நிலையும் பயனுடையனவாகும். தமிழில் வாக்கிய இறுதியில் பயனிலை நிறைவு பெறும்பான்மையாகும். ஆனால், இக்குறளில் பயனிலைகள் வாக்கியத் துவக்கத்தில் நிற்கின்றன. இந்த முறைமற்றும் கருத்து வலியுறுத்தலுக்குரிய உத்தியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம் என்று கருத இடமுண்டு. திருக்குறளில் எதிர்மறை வியங்கோள் வினை முற்றுக்கள் பெரும்பாலும் வாக்கியத் துவக்கத்தில் நிறைவு இக்கருத்தை அரண் செய்யும். மேலும், அறநூல் அமைதிக்கும் இக்கருத்து பொருந்தக் கூடிய ஒன்றே. பொதுவாக எதிர்மறை வியங்கோள் வினைமுற்று வடிவங்கள் (மற+அல்+க) சங்க இலக்கியங்களில் அருகியும் திருக்குறளில் பயின்றும் காணப்படுதல் மொழிநிலை ஆய்வுகளுக்குப் பயன் தரும் செய்தியாகும்.

பரிமேலழகர் இவ்விரு (106, 800) குறட்பாக்களின் விசேட உரையளிலும் இம்மை மறுமைகளை இயைத்துக் கூறியவை அறிந்தின் புறத்தக்கது.

Forget not the benevolence of the blameless,, forsake not the friendship of those who have been on your staff in adversity. (R. D)

உதவியில் மூவகை.

இன்சொற்களைக் கூறி மக்களை மகிழ்விக்கும் மாண்புடையோர் செய்ந்நன்றி மறவாது வாழ்தல்வேண்டும் என்பது திருவள்ளுவரது திருவுள்ளம். அவரது திருவுள்ளத்தின்படி இல்லறத்தில் நின்று இனிய அறங்களைச் செய்யும் பெரியோர் இம்மையில் புகழையும் மறுமையில் புண்ணியத்தையும் பெற்று விளங்குவர்.

பிறர்க்குப் பயன்பட்டுப் பேரறங்களைச் செய்யத்தோன்றியுள்ளனல்லோர், பிறர்க்குச் செய்யும் உதவிகளைத் திருவள்ளுவர் மூவகையாகப் பிரித்துக் கூறியுள்ளார். அவை செய்யாமற் செய்த உதவி, காலத்திஞற் செய்த நன்றி, பபன்தூக்கார் செய்த உதவி.

—கு. மதுரையார்

‘திருவள்ளு இல்லறம்’

எழுமை எழுபிறப்பும்...

பேராசிரியர், திரு. மு. வேங்கடசாமி. எம். ஏ;

தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,

நல்லமுத்துக் கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரி,
பொள்ளாச்சி.

குறள்-7. எழுமை எழுபிறப்பும் உள்ளுவர் தங்கண்

விழுமர் துடைத்தவர் நட்பு.

(107)

[பரிமேலழகர்:- தங்கண் எய்திய துன்பத்தை நீக்கினவருடைய நட்பினை எழுமையினைபுடைய தம் எழுவகைப் பிறப்பினும் நினைப்பர் நல்லோர் என்றவாறு.

'எழுமை' என்றது வினைப்பயன் தொடரும் ஏழு பிறப்பினை; அது வளையாபதியுட் கண்டது. எழுவகைப் பிறப்பு மேலே உரைத்தாம். (குறள் 62) விரைவு தோன்றத் 'துடைத்தவர்' என்றார். நினைத்தலாவது; துன்பம் துடைத்தலான் அவர் மாட்டு உளதாகிய அன்பு பிறப்புத் தோறுந் தொடர்ந்து அன்புடையராதல்.

இவை இரண்டு பாட்டானும் நன்றி செய்தாரது நட்பு விடலாகாது என்பது கூறப்பட்டது.]

பொருள்:- தமக்கு ஏற்பட்ட துன்பத்தை நீக்கியவருடைய நட்பை, நல்லோர் என்றென்றும் தம் நினைவில் வைத்துப் போற்றுவர்.

விளக்கம்:- தமக்கு ஒரு துன்பம் நேர்ந்த காலத்தில் அதை நீக்கத் துணையாக இருந்தவர்களின் நட்பினை விடலாகாது, என ஆறாம் குறளில் கூறிய வள்ளுவர், இக்குறளில் அதனை மேலும் வலியுறுத்துவதற்காக, அவ்வாறு தம் துன்பத்தை அடியோடு அகற்றியவர்களின் நட்பினை 'எல்லாப் பிறவிகளிலும்' நினைக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறார்.

"ஓருவர் செய்த நன்றியை ஏழு பிறவியிலும் நினைத்து உருக வேண்டியது கடமையாயிருக்க, இவ்வொரு பிறவியிலாவது இறுதிவரை நினைத்தல் வேண்டுமன்றோ?" என்பது உட்கருத்து.

'தம்' என்றும், 'உள்ளுவர்' என்றும் பன்மையில் கூறியிருப்பதால், 'நல்லோர்' என்பதைத் தோன்று எழுவாயாகக் கொள்ளுதல் வேண்டும்;

குறள் மலர்

இவ்வேழாங் குறளில் எழுமை எழுபிறப்பு என்று, எழினைப் பற்றியே கூறப்பட்டிருத்தல் எண்ணி மகிழ்தற்குரியது.

* "ஒருமையும் ஆமைபோல் ஐந்தடக்கல் ஆற்றின்
எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து"

(அடக்கமுடைமை-6)

* "ஒருமைக்கண் தான்கற்றகல்வி ஒருவற்கு
எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து"—(கல்வி-8)

என்னும் இருகுறள்களிலும் 'எழுமை' என்பது எழுபிறப்புக்களைக் குறிக்கிறது

* "எழுபிறப்பும் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின்"—(மக்கட்பேறு-2)

என்னும் குறளில் "ஒருவனுக்கு வீண வயத்தால் எழு பிறவிகள் ஏற்படும்" என்று குறிப்பிடுகிறார். தாவரம், நீர்வாழ்வன, ஊர்வன, பறப்பன, வீலங்குகள், மனிதர், தேவர் எனப் பிறவிகள் ஏழாம். 'எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன்' என்பது மணிவாசகர் வாக்கு.

'எழுமை' என்பதற்கு 'Seven births' என்றும், 'எழு பிறப்பு' என்பதற்கு 'Seven kinds of births' என்றும் பொருள் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

'எழு' என்பதை 'எழுதல்' எனக் கொண்டு, 'எழு பிறப்பு,' என்பதற்கு, 'இனிமேல் தோன்றும் பிறப்புக்கள்' என உரைத்தார் நாகை திரு. சொ. தண்டபாணிப் பிள்ளை அவர்கள். இதற்கு மணக்குடவர் உரை சான்றாக அமைகிறது.

'வீழுமம்' என்பது 'துன்பம்' என்ற பொருளைத் தரும் என்று தொல்காப்பிய நூற்பா கூறுகிறது.

'துடைத்தவர்' என்று இறந்த காலத்தால் கூறினர் எனினும், துடைப்பவர், துடைக்கின்றவர் ஆகிய இருவரையும் உட்கொண்டே அவ்வாறு கூறினார். துன்பம் தோன்றியவுடனே அதை நீக்கிவிடுவதால் 'துடைத்தவர்' என்று, செயலின் விரைவு தோன்ற உரைத்தார்.

'தங்கண் வீழுமம் துடைத்தவர்' என்னும் தொடரை, 'தம்+கண் வீழும+அம் துடைத்தவர் எனப் பிரித்து, 'தம் கண்களிலிருந்து வீழுகின்ற கண்ணீரைப் போக்கியவர்' என்று உரை கூறினார் இராமானுஜ கவிராயர். இதை நாகை, திரு. சொ. தண்டபாணிப் பிள்ளை மறுத்து எழுதியுள்ளார்.

தமக்கு நன்மை செய்தவர் அவ்வாறே பிறருக்கும் செய்வாராகையால், அந்நல்லோர் நட்பினை உள்ளத்தில் போற்றித் தாமும் பிறர் துன்பத் துடைத்தலைக் குறிக்கோளாகக் கொள்ளுதல் வேண்டும் என்பது கருத்து.

The good will remember with gratitude, all through seven births the friendship of those who have wiped out their suffering. (V. R. R.)

நன்றி மறப்பது...

ஆசிரியர், மொ. காளியப்பன் எம். ஏ., பி. டி.,
அரசினர் உயர்நிலைப்பள்ளி, சலகண்டபுரம்.

குறள்-8 நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல

தன்றே மறப்பது நன்று

(108)

[பரிபேலமுகர்:- நன்றி மறப்பது நன்று அன்று-ஒருவன்முன் செய்த நன்மையை மறப்பது ஒருவற்கு அறனன்று; நன்று அல்லது அன்றே மறப்பது நன்று-அவன் செய்த தீமையைச் செய்தபொழுதே மறப்பது அறன் என்றவாறு. இரண்டும் ஒருவரைச் செய்யப்பட்ட வழி மறப்பதும் மறவாததும் வகுத்துக் கூறியவாறு]

பொருள்:- ஒருவன் முன்செய்த நன்றியை மறவாமையும், தீமையை மறப்பதுவுமே அறமாகும்.

விளக்கம்:- திருவள்ளுவர் அறத்தின் வாயில்களாக உரைப்பவை மூன்று. அவை மனம், மொழி, செயல் என்பன. இவ்வாழ்வான் அன்புணர்வினாலுய் இருத்தல் வேண்டும். இத்தன்மைதான் இவ்வாழ்வின் அடிப்படையிலு. அந்த அன்புணர்வு வீருந்தோம்பும் செயலில் மலர வேண்டும். இது செயலறம். அச்செயல் இன்சொல்லொடு இயங்க வேண்டும். இது மொழியறம். இவ்விரண்டும் மனத்தால் ஒன்றியனவாய் அமைதல் வேண்டும். பிறர் செயலையும், சொல்லையும் நுணுகொண்டு வாழ்வில் உயர்பவன் அவற்றை எண்ணியெண்ணி உள்ளத்தில் நன்றி உணர்வால் நனைந்தவனாய் நற்செயலாகிய நடுநிலை நிற்கும் ஆற்றல் பெறுதல் வேண்டும். நன்றியுணர்வே மனவறம்; இச்செயலுக்குத் தெளிவூட்டும் சக்தி.

மனத்தின் இயல்பு இருதன்மைத்து. ஒன்று நினைவில் தோன்றியவற்றை மறக்கும் இயல்பு. மற்றொன்று மறவாது போற்றும் இயல்பு. இவ்விரு வியல்பும் எல்லோரிடத்தும் இருப்பவை. இவ்விரு இயல்பும் மனிதவாழ்வின் சிறந்த பண்புகள். பிறந்தது முதல் சாகும்வரை ஒருவன் காண்பன, கேட்பன, உணர்வன எண்ணற்றவை. எல்லா நிகழ்ச்சிகளையும் மனம் நினைத்துக் கொண்டிருந்தால் மனம் தெளிவு பெருது. அதை ஒன்றில் நிறைய போருள்களைக் குவித்து விடுவதால் அதை சிறப்பருது. வேண்டாத போருள்களை வெளியேற்றி வேண்டியவற்றை ஒழுங்காக அடுக்கி வைத்தால் அதைக்கு அழகு ஏற்படும். நாமும் அதையேயிருந்து

குறள் மலர்

இன்புறலாம். மனத்திலும் வேண்டாதவற்றை நீக்கி வேண்டியவற்றை நிகழ்த்துத்தினால் மனம் தெளிவுறும். மன அழகு தோன்றும். ஆகவே வள்ளுவனார் நன்மைமயல்லாத நனைவுகளை நீக்கி நன்மைதரும் நனைவுகளைப் போற்றி வாழ்வதே ஒருவன் வாழ்வாங்கு வாழும் முறை என்பதை இக்குறள் வாயிலாகத் தெளிவுறுத்துகின்றார்.

இராமாயணம், பாரதம் போன்ற காவியங்களில் இந்த நன்றி உணர்வின் சிறப்பை விளக்க வந்த பாத்திரங்கள் இரண்டு. ஒருவன் கும்பகர்ணன். விபீடணன் இராமன் பக்கம் வரவேண்டி எவ்வளவோ காரணங்களைக் காட்டியபோதும் தன் அண்ணன் செய்த நன்றியைக் கொல்லமாட்டேன் என்ற அறத்தைக்காட்டி அவ்விழி நின்ற யுகழ்பெற்றவன் இவன். மற்றவன் பாரதத்தில் வரும் கர்ணன். குந்தி தன் மகனாகிய கர்ணனை அவனுடைய உடன்பிறந்த ஐவருடன் சேர அழைத்தான். உடன்பிறப்புப் பாசத்தைவிட நன்றியுணர்வே வறிபடற்கு உரியது என தன் தாய்க்கே விளக்க மகூறி நன்றியுணர்வின் வழிநின்று செஞ்சோற்றுக் கடன் கழித்துச் சிறப்புற்றவன் கர்ணன். இவ்விருவரும் நன்றிமறவாதப் பண்பை எந்தச் சூழ்நிலையிலும் ஒருவன் கடைப்பிடித்து வாழவேண்டும் என்ற அறநெறிக்குக் கலங்கரை விளக்கம் ஆவர்.

It is ignoble to forget a kindness., but an injury received, it is the part of nobility to forget at once, (V. V, S) *

குறள்நெறியில் நடந்திருந்தால்...

‘தமிழ் மக்கள் திருக்குறளிடத்து இன்று காட்டும் ஆர்வத்தில், அக்கறையில் இவ்வளவு நாளாய் நூற்றில் ஒரு பங்கு காட்டி வந்திருப்பரேல், இன்றுள்ள இழிநிலையை அடைந்திருக்கமாட்டார்கள். தமது முன்னோர் போலவே குறள் நெறியில் நடந்துவந்திருப்பாரேயானால், இத்தனையித்தனை சாதிப் பிரிவாலும், சமயச் சளக்காலும் தமிழர் இவ்வாறு சீர்தலைந்திருக்க மாட்டார்கள்.’

—புலவர், குழந்தை,

“திருக்குறளும் பரிமேலழகரும்”

வாழ்க வள்ளுவம்!

வளர்க குறள்நெறி!

இனிப முறையில் குறள்நெறி பரப்பும்
புதியதொரு கலைப்படைப்பு!

குறள்நெறி இசையரங்கு.

அறம், பொருள், இன்பம் ஆகிய முப்பாலுக்கும்
அதிகாரத்திற்கு ஒன்றாக ஆசிரியர். ப. கண்ணன்
அவர்கள் இயற்றியுள்ள குறள் நெறிப் பனுவல்
களின் இன்னிசை விருந்து. புதிய முறை விளக்கத்
தோடு, கர்நாடக சங்கீத பாணியில் பக்கமேளத்
துடன் நிகழ்வது, திருக்குறள் கருத்தும் சுவையும்
கொழித்திடும் தமிழ் இசைக் கச்சேரி.

பாடநர்:- இசைவாணர், டி. பி. பாலகிருஷ்ணன்
விளக்குநர்:- ஆசிரியர், ப. கண்ணனார்

திருவள்ளுவர்—திருக்குறள் கழக விழாக்கள்,
மாநாடுகள், இலக்கிய மேடைகள், திருமணம்
போன்ற சிறப்புக்களில் நடத்துதற் கேற்றது.

விரும்புவோர் தொடர்புகொள்க;—

தலைவர்: குறள்நெறி கலைக்குழு,

30 பெரிய கடைவீதி,

சலங்கண்டபுரம், சேலம் மாவட்டம்.

கொன்றன்ன இன்னு...

பைந்தமிழ்ப் புலவர், அ. கி. பரந்தாமனார், எம். ஏ;

தியாகராசர் கல்லூரி,

மதுரை.

குறன்-9. கொன்றன்ன இன்னு செய்யினும் அவர்செய்த ஒன்றுநன்று எளக்கெடும்.

(109)

[பரிமேலழகர்:- கொன்று அன்ன இன்னு செய்யினும்-தமக்கு ஒரு நன்மை செய்தவர் பின்கொன்றாலொத்த இன்னுதவற்றைச் செய்தாராயினும்; அவர் செய்த நன்று ஒன்று உள்ளக் கெடும்—அவை யெல்லாம் அவர் செய்தநன்மை யொன்றினையும் நினைக்க, இல்லையாம் என்றவாறு.

தினைத்துணை பனைத்துணையாகக் கொள்ளப்படுதலின், அவ்வொன்றுமே அவற்றையெல்லாம் கெடுக்கும் என்பதாம்.]

கருத்து:- முன் ஓர் உதவியைச் செய்தவர், பின் பல தீமைகளைச் செய்தாலும், அவை முன் செய்த உதவியை நினைத்து மறந்துவிடல் வேண்டும்.

இதனால் ஒருவர் செய்த தீமையை மறக்க வழி—உபாயம்—கூறப்பட்டது.

விளக்கவுரை: கொன்றன்ன—கொன்ற அன்ன, அகரம் தொக்கது; இன்னு—(தீமைகள்) பலவின்பால் குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர், ஒன்று-(ஒரு நன்றி) ஆகுபெயர், நன்று-குறிப்பு வினையெச்சம்.

பரிமேலழகர்: “அவர் செய்த நன்று ஒன்று” என்று கொண்டு, அந் செய்த நன்மை ஒன்றினையும்’ என்று பொருள் கூறினார்.

காரிங்கர்: ஒருவர் தம்மைக் சொல்லும் கொலைக்கு மேற்பட்டதோர் இன்னுமை இல்லை. மற்று அதுபோலவே பொல்லாங்கு செய்யினும், அவர் முன்பு செய்தது ஒன்றையாயினும் நன்றி உளதாயின்; அதுனைச் சிந்திக்கவே எல்லாக் குற்றமும் தீரும் செய்கின்றி அறிவார்க்கு’ என்று நேறுபட்ட பொருள் கூறியுள்ளார்.

குறன் மலர்

தமிழ் மக்களுக்குச் சிறப்பாக உள்ள பண்புகள், மானம், இடப் பற்று, பொறுமை, நன்றி மறவாமை என்பனவாம். நன்றி மறவாமை என்பது, ஒருவர் தமக்குச் செய்த நன்றியை மறவாதிருத்தல். இப்பண்பு, நம் தமிழ்மக்கள் சங்ககாலம் தொட்டு இன்று வரையும் மேற்கொண்டு வந்திருக்கும் நல்ல அறப்பண்பாகும். சங்க இலக்கியங்களுள் ஒன்றான புறநானூறும் இன்றைக்கு ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே, 'நிலம் புடை பெயர் வதாயினும் ஒருவன் செய்தி கொன்றோர்க்கு உய்தியில்லென அறம் பாடிற்றே ஆயிழை கணவ' என்று அற நூல் கூறியிருப்பதை எடுத்துக் காட்டியுள்ளது. இத்தகைய அறப்பண்பை ஒருவர் மறத்தலாகாது என்பது ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதுதான்; போற்றிக் காத்துக் கொள்ளவேண்டிய பண்புதான். ஆனால், முன் பலஉதவிகளைச் செய்தவன் பின்பு கொன்றன்ன தீமைகளைச் செய்தால், இனிமை கூறியில்லறம் வழுவாதான் அவற்றைப் பொறுத்துக் கொள்வதா? முன் பல உதவி செய்தவன், தன் மனைவி, மகள், அன்றித் தங்கையின் கற்பைக் கெடுக்க முனைந்தால், உதவி பெற்றவன் அத்தீங்கைப் பொறுத்துக் கொள்வதா? செய்ந்நன்றி மறவாமையை வற்புறுத்திய வான்புகழ் வள்ளுவர், 'அந்நன்றி செய்தவனிடம் அவன் செய்த உதவியை நினைத்து, நடுவு நிலையாக நடந்து கொள்வதைச் சிதைத்துக் கொள்ளலாகாது'-என்று அடுத்த நடுவு நிலைமை அதிகாரத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளாரே, அவ்வாறாயின், கொன்றன்ன இன்னு செய்யினும் முன் உதவி செய்தவனிடம் அவன் செய்த பொல்லாங்கைப் பொறுத்துக்கொண்டு அப்பொல்லாங்கை மறந்துவிடுமாறு சொல்வது அறமாகுமா? அறங் கூறிய அறிஞரான பொய்யாமொழியார் இக்குறளில், கொன்றன்ன இன்னு செய்யினும் அவன் செய்த உதவி ஒன்றை நினைத்து இதை மறந்துவிட வேண்டும் என்று வற்புறுத்தியுள்ளார். கடுமையான நிலையிலும், முன் உதவி செய்தவன் பின்செய்த தீமையை அறமனத்தோடு பொறுத்துக்கொள்வதோடு, அதை மறந்துவிடவும் வேண்டும் என்று இக்குறளில் வற்புறுத்தலைக் கண்டுணர்க.

இத்தகைய அறத்தை வற்புறுத்துவதிலேதான் வள்ளுவர் பெருமை இன்று நிலைத்து நிற்கிறது.

The deadliest deed's straight forgot, By a single benefit's thought, (S. M. M.) *

எந்நன்றி கொன்றார்க்கும்...

புலவர், பொன். கோதண்டராமன்.

(பொற்கோ) எம். ஏ. பி. ஓ. எஸ்.

அண்ணாமலை நகர்.

குறன்-10. எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்நிலை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு

(110)

[பரிமேலழகர்:— பெரிய அறங்களைச் சிதைத்தார்க்கும் பாவத்
தின் நீங்கும்வாயில் உண்டாம்; ஒருவன் செய்த நன்றியைச் சிதைத்த
மகனுக்கு அஃது இல்லை.

பெரிய அறங்களைச் சிதைத்தலாவது: ஆன்முலை அறுத்தலும்.
மகளிர் கருவியைச் சிதைத்தலும். குரவர்த் தபுதலும் முதலிய பாதகங்
களைச் செய்தல், இதனால் செய்ந் நன்றிகோறலின் கொடுமை கூறப்
பட்டது.]

உரைநடைப் போக்கு: உய்வு எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உண்
டாகும்: (ஆனால்) உய்வு செய்ந்நன்றி கொன்ற மகனுக்கு இல்லை.

இலக்கணம்: எந்த நன்றி கொன்றார்க்கும் என்பது எந்நன்றி
கொன்றார்க்கும் எனவும், உண்டு ஆகும் என்பது உண்டாம் எனவும்,
செய்த நன்றி என்பது செய்ந் நன்றி எனவும், மகனுக்கு என்பது மகற்கு
எனவும் நின்றன.

விளக்கம்: நன்கொன்றார்க்கு உய்வு உண்டாதல் இல்லை யாயி
னும், செய்ந்நன்றி தவிர என்யாவற்றுள் எந்த நன்றியைக்கொன்றாயி
னும் அவர்க்கு உய்வு உண்டாதல் கூடும் என்பார், 'எந்நன்றி கொண்
ரார்க்கும் உய்வுண்டாம்' என்றார். நன்றி என்பது முதல் அடிக்கண்
'நன்மை' என்ற பொருளிலும், சுற்று அடிக்கண் 'பிறர் தனக்கு நன்மை
செய்ததில் தோன்றும் ஒரு உணர்வு (நன்றியுணர்வு) என்ற பொருளி
லும் நின்றது. நன்றியைக் கொல்லுதலாவது, நன்மையைக் கொடுத்துக்
கைவிடுதல். நன்கொல்லுதல் என்பதற்கு பெரிய அறங்களைச் சிதைத்
தல் என்று, குறிப்பார் பரிமேலழகர். எல்லா நன்மைகளையும் 'அறம்'
என்ற சொல் தன்னுன் அடக்கி நிற்பதை எவரும் மறுத்ததில்லை, அஃது
எல்லோர்க்கும் ஒத்தமுடிபு. 'வினைப்பகைவியாதுபின் சென்று அடும்,-
(குறன். 207) ஆதலின், நன்கொன்றார்க்கு உய்வுண்டு என்னுது எந்
நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வு உண்டாம் என்றார், செய்தது செய்ததேயா

குறள் மலர்

குமன்றிச் செய்யாததாக யாண்டும் மாறுவதின்மையானும், மீண்டும் எய்துதல் இயலாமை யானும் 'கொன்றார்க்கும்' என்றார். செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு என்ற குறிப்பும் அது.

‘செய்தி கொன்றோர்க் குய்தியில் லென

அறம் பாடிற்றே’ என்றார் ஆலத்தூர் கிழார்.

‘மகற்கு’ என ஆண்பாலாற் கூறினானும் பெண்பாலும் கொள்ளப் படும். ‘கொன்றார்க்கு’ என்றும், ‘கொன்ற மகற்கு’ என்றும் இறந்தகாலத்தாற் கூறினானும், முன்று காலமும் கொள்ளப்படும்.

தெளிவு: நன்றியுணர்வைக் கெடுத்துத் தொலைத்த கொடியோர்க்குத் தப்புகின்ற வாயில் எங்கும், என்றும், எந்த வகையிலும் இல்லை.

சிந்தனைக்கு: செய்ந்நன்றி என்றதொடர் ‘செய்தநன்றி’ எனப்பிரித்துப் பொருள் கூறப் பெற்றது. இதொடர் வினைத்தொகைபோல நின்றல் கவனிக்கத்தக்கது. இதனை, வினைத்தொகை என்று கொண்டால், ‘செய்ந்நன்றி’ எனப் பாடங்கொள்ள இயலாதுமேயன்றி ‘செய்ந்நன்றி’ எனக் கொள்ள இயலாது. ‘எந்நன்றி’ என்ற தொடருக்கேற்பச் ‘செய்ந்நன்றி’ என ஒற்றுமிக்கு நின்றது என்பதும் அமையும். வினையடியும் பெயரும் தொடருங்கால் ஒற்று மிகுவதில்லை. ஆறறகடல், வெல்போர், கொல்களிறு, தாழ்குழல் என்பவற்றுள் ஒற்று மிகாமை காண்க. செய்த என்னும் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சம், ‘ஓடாக்குதிரை’ என்பது போல, எதிர்மறைக்கண் கூறு கெட்டுப் புணர்வு மெனினும் உடன்பாட்டில் கூறு கெட்டுப் புணர்வதில் இல்லை. எதுகை நோக்கியே ‘செய்ந்நன்றி’ என்பது ‘செய்ந்நன்றி’ என நின்றதா, வேறு ஏதாவது விளக்கம் உண்டா என்பதைத் தமிழ்ப் பேரறிஞர்களின் சிந்தனைக்கு விடுவோம்.

ஒப்புமைப் பகுதி:

“நின்றோடிப் போய்த்தல் நிறைதொடறி செய்ந்நன்றி

கொன்றாரீற் குற்ற முடைத்து” (நாலடி. 111)

“நன்றி, செய்குநர்ப்பிழைத்தோற் குய்நிலவென்னும்

குன்றுவாய்மை, (கல்லாடம். 4)

“பிறர் புரிந்த நன்றியது கொல்லினும்-நாகில் எய்துவார்.

(வில்லி. கருட். 109)

“நானே முனிபோரில் எந்நன்றியினும் செய்ந்நன்றி

கொன்றார் தமக்குக் குருடலத்தார் கோவே! யாமுங்கூட்டு

என்றார்” (வில்லி 12 ம்போர்-43)

“நன்றியைக் கொன்று நன்றோன்” (திருவிளை. அங்கம் 14)

— ஆசிரியர்

He who has killed every virtue may yet escape., there is no escape for him who has killed a bemeit. (R. D) *

குறள் மலர்

குறள் அறம் பரப்ப வாரீர்!

அறம் வளர்ப்போர் அணி.

* புரவலர்.

உரூபா 500-ம் அதற்கதிகமாகவும் மலருக்கு அன்பளிப்பாக மனமுவந்து வழங்கும் புரவலர்கள் இத்தொகையை மொத்தமாக அன்றி, 5 தவணைகளில் வழங்கலாம்.

* பேராதரவாளர்:

உரூபா 100 ஆயுள் கட்டணமாக வழங்கிப் பேராதரவாளராகி திருக்குறள் முழுவதுமான 133 அதிகார மலர்களையும், திங்கள் ஒன்றுக்கு 5 மலர்கள் பெற்று நண்பர், மாணவர்க்கு அன்பளிப்பாக ஈந்து, கல்வி அறமும் குறள் நெறியும் வளர்க்கலாம்.

* ஆதரவாளர்:

திங்கள் ஒன்றுக்கு ஒரு உரூபா வழங்கி, 5 மலர்கள் பெற்றுத் தாழும் மகிழ்ந்து, நண்பர்கட்கும் அன்பளிப்பாக மலர் தந்து, மற்றவர்களையும் மமிழ்விப்போர் ஆதரவாளர், (ஆண்டுக் கட்டணமானால் உரூபா 10-போதும்)

* உறுப்பினர்:

ஆண்டுக் கட்டணமாக உரூபா 3-மட்டும் வழங்கித் திங்கள் தோறும் ஒரு மலர் பெறுவோர் உறுப்பினர்.

இந் நால்வகைகளில் தங்கள் விழைவிற்கேற்ப எவ்வகையிலேனும் "குறள் மலர்"க்கு ஆதரவு தந்து குறளறம் பேண மனமுவந்து அன்பர்கள் முன்வருக...

ஆசிரியர்,

‘குறள் மலர்’

உரிகம் அஞ்சல்,

கோலார் தங்கவயல்,

(மைசூர் மாநிலம்)

தமிழ்க் கவிஞர்களுக்கு...

அன்பர்களே!

பாரதியும் அவருக்குப் பிறகு வந்தோரும் தந்த தமிழ்க் கவிதைகளை ஆராய்ந்து “புதிய தமிழ்க் கவிதை” என்னும் நூல் ஒன்றை நாம் (தமிழ்ப் புத்தகாலயம் மூலம்) வெளியிட்டிருப்பதை அறிந்திருப்பீர்கள். இத்துறையில் மேலும் ஆய்வு நிகழ்த்த விரும்புவதால், உங்களுடைய அல்லது உங்களுக்குத் தெரிந்த பிறருடைய கவிதை நூல் ஏதேனும் வெளிவரும்போது நூலின் பெயர், ஆசிரியர் பெயர், அதன்விலை, கிடைக்குமிடம் ஆகிய விவரங்களை ஓர் அஞ்சல் அட்டை மூலம் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்குத் தெரிவித்து உதவுமாறு வேண்டுகிறேன். யாரும் பிரதிகளை அன்பளிப்பாக அனுப்ப வேண்டாம் என்று மிக்க அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சாலை இளந்திரையன்,

3362/2, கிறிஸ்டியன் காலனி,

தில்லி-5.